

'Circus Rijnz' heeft een hoog aaibaarheidsgehalte

DOOR BABETH KNOL

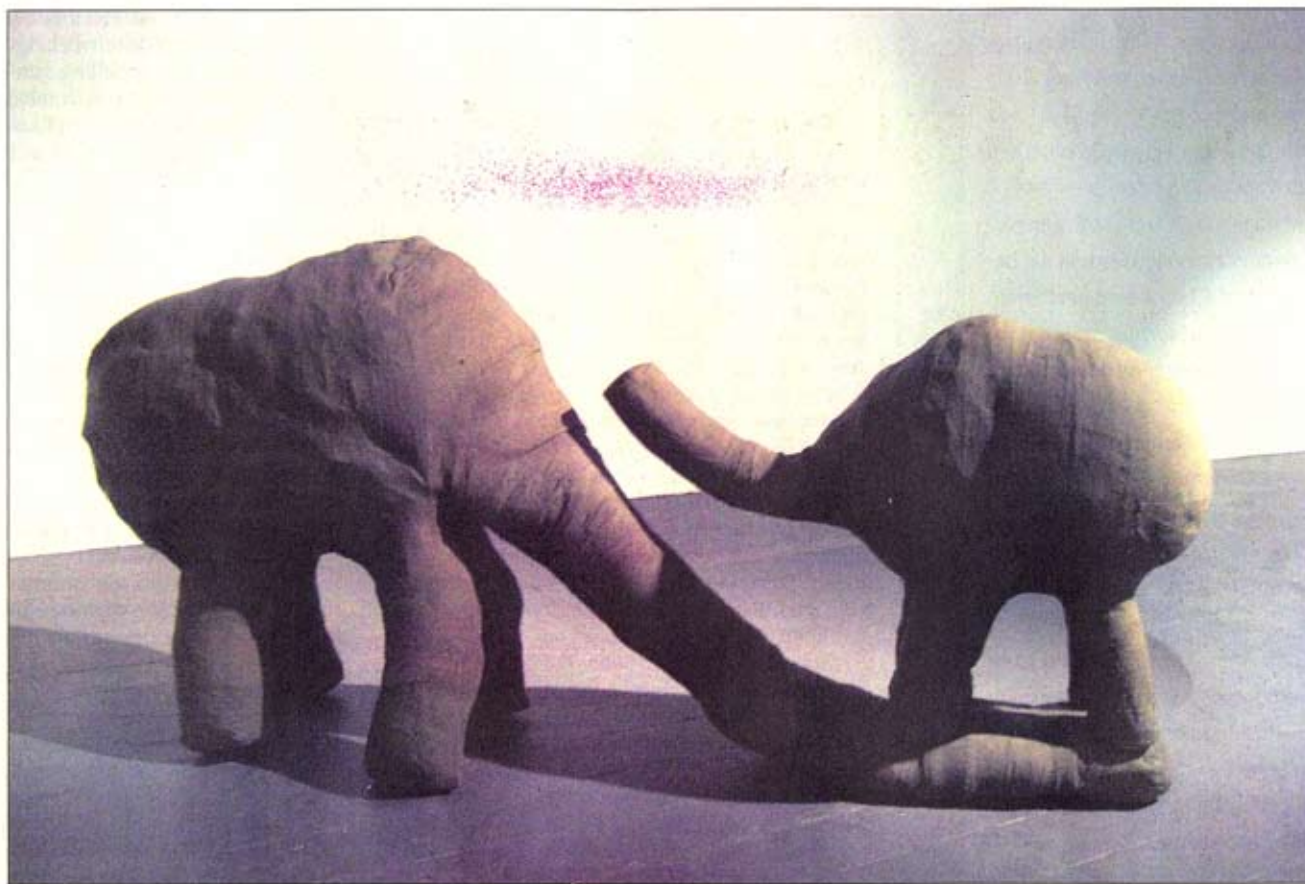
De keuze om een expositie in de vorm van een circus te gieten. De onvermijdelijke associatie met gedresseerde olifanten die haar beelden met zich meebrengen. De installatie van kunstenares Christien Rijnsdorp in de Stroom dependance op de Toussaintkade flirt zonder schroom met de 'populaire cultuur'. En doet dit met verve.

In haar circus geeft de kunstenares een overzicht van de sculpturen die zij van 1994 tot nu maakte. Een complete verzameling van haar wezens door de jaren heen. Een aantal figuren doen hun kunstjes in de van houten kratjes gebouwde piste. Anderen zijn daarbuiten druk aan het oefenen, zonderen zich af in een hoekje of juichen de anderen toe op een houten tribune. Op de achtergrond klinkt circusmuziek.

Overigens wordt het plaatje nooit volledig ingevuld. Van Christien Rijnsdorp, die op dit moment werkt aan een sculptuur voor de beeldengalerij van Peter Struycken op de Grote Marktstraat en het Spui, hoeft men geen gelijke figuren te verwachten. Het blijft bij de suggestie van een dier. Schildpadden, olifanten, Barbapapa, ook bij andere bezoekers sloeg de fantasie op hol. Er lijkt een evolutie te hebben plaatsgevonden van de organische maar ondefinieerbare vormen in het begin van haar carrière naar de meer figuratief aandoende wezens (de 'olifanten') van de laatste jaren, die in staat zijn te balanceren en door hoepels te kruipen.

TOPZWAAR

Zoals eerder vermeld gaat dit soepel noch elegant. Ieder wezen mist een been, is topzwaar, heeft te korte of slappe potjes; zoveel wezens zoveel handicaps. Juist hier ligt de kracht van het werk van Christien Rijnsdorp: de referentie aan het imperfecte en de oersympathie die dat bij de aanschouwer oproept. Wiens hart zou niet overslaan bij het zien van het kleine logge olifantenwezentje dat onderaan

Werk van Christien Rijnsdorp. FOTO: PR

een paal zit, overduidelijk omhoog wil klimmen, maar daarbij niet verder komt dan het in de lucht steken van zijn slurf? De aaibaarheidsfactor wordt nog versterkt door het materiaal dat is gebruikt. Geen onpersoonlijk glanzend brons of kille steen. De basisvorm wordt gemaakt met behulp van purschuim, een materiaal waar steeds meer moderne kunstenaars mee experimenteren, met als bekendste 'pur-kunstenaar' Folkert de Jong, wiens sculptuur de entree van het Gemeentemuseum siert. Rijnsdorp voegt daaraan een huid van in latex gedrenkte lappen toe, soms met een dun laagje boetseerwas. Deze huid doet denken aan die van

een dier. Maar meer nog aan die van een nog vochtig stuk klei, alsof je met een lichte druk de vorm van de wezens volledig zou kunnen veranderen. Het wekt de suggestie van kneedbaarheid en potentie van beweging. Niet af, niet perfect, en daardoor niet statisch.

Vorm, materiaalgebruik en de opstelling van de wezens ten opzichte van elkaar zorgen voor een cumulatief gevoel van kwetsbaarheid. De onhandigheid en het onaffe van de wezens in de piste en de gekunsteldheid van het circus appelleren aan de eigen onvolkomenheden van de bezoeker en geven het geheel zo een extra lading.

Galeriehouder Maurits van der Laar omschreef 'Circus Rijnz' als een "metafoor voor het leven met al zijn verrassingen, onvolkomenheden en tegenslagen". En dat is treffend omschreven. Christien Rijnsdorp maakt kunst die tot nadenken stemt.

'Circus Rijnz' van kunstenaar Christien Rijnsdorp, t/m 3 februari 2008, Stroom Den Haag dependance, Toussaintkade 55, Den Haag. Open: woensdag t/m zondag van 12.00 tot 17.00 uur.

Meer informatie:

www.stroom.nl of 070-3658958